

1. Abych věřil tichým andělům, abych věřil, že je Bůh
Abych slyšel slova Písma tak, jak jsou
Musím denně hledat v sobě živou vodu v kraji such
Musím denně hledat v sobě víru svou
2. Že jsou myšlenky mé pokorné a odpuštění v nich
Mají schopnost sklopit vírou nastavený nůž
A denně neříkat si tisíckrát, že jsem věřící jak mnich
Prostě věřit si, že tak se chová muž
3. Je tolik spravedlivých na světě a tolik hodných lidí je
Ale kdo ukáže, že tu vůbec jsou
Je tolik krásy, že až do očí lehce stoupnou slzy z ní
Ale kdo ukáže, že tady někde je
4. Je tolik krásných myšlenek, že by stačilo z nich žít
Byzantská náušnice svítí tak jak vodní vír
Vír, když v moudrém slunci řeka rozčaruje klid
Aby na rovinách vodám dala mír
5. Když letí ptáci horou v červáncích tak krásně
A dlouhé slunce kreslí na skalách jim stín
Když kluci u řeky se sejdou a vědí přesně a jasně
Skautské svědomí je prosté hloupých vin
6. Když stojím rozrušený v kostele A jestli je, jsem právě s ní
m
Myslím si, že na světě není nikde víc
To duše tělu pomáhá a v ní Bůh a jeho Syn
Tak tě prosím, Pane Bože, Bože, jak ti to mám říct
7. = 1.